

Terra Incognita

Έντυπο δρόμου της κατάληψης Terra Incognita • Τεύχος 0 • Μάης 2004 • Θεσσαλονίκη

Αναζητώντας την άγνωστη
γη της ελευθερίας

3ήμερο εκδηλώσεων

30 Απρίλη - 2 Μάη

...να οργανώσουμε την
αδιαλλαξία της
ανθρώπινης αξιοπρέπειας

1η Μάη στο δρόμο

Συγκέντρωση:

12.00, πλ. Αριστοτέλους

Εισηγήσεις του τριήμερου

Εργατικά “ατυχήματα” -
Ολυμπιάδα (σελ. 3-6)

Εργασία-Παραγωγή-
Κατανάλωση (σελ. 7)

Προκηρύξεις

Για την υπόθεση
του Π. Γεωργιάδη (σελ. 8)

Για την κατάληψη
Βύρωνος 3 -Καβάλα (σελ. 8)

Ο πόλεμος στο Ιράκ
συνεχίζεται (σελ. 9)

(Αυτο)παρουσίαση των ομάδων της Terra Incognita

Ομάδα για τους μετανάστες (σελ. 10)

Ομάδα βιβλιοθήκης (σελ. 11)

Ομάδα αρχείου (σελ. 12)

Κινηματογραφική ομάδα (σελ. 13)

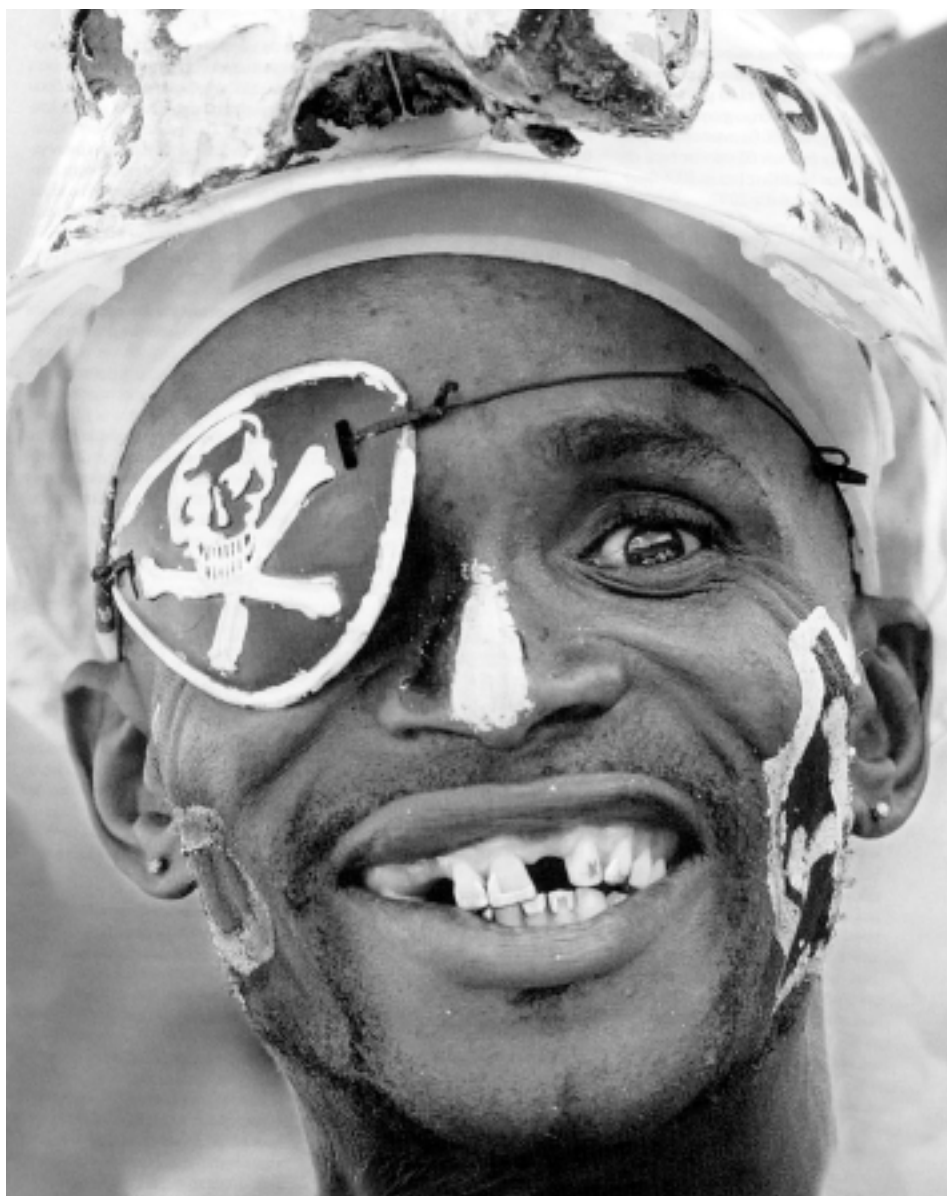
Ομάδα κουζίνας (σελ. 13)

Ομάδα ηλ. υπολογιστών (σελ. 14)

Ομάδα φωτογραφίας (σελ. 15)

Ομάδα εικαστικών (σελ. 16)

Ομάδα για τον άνθρωπο
και τη φύση (σελ. 16)

Το Σάββατο 28 Φεβρουαρίου μερικές δεκάδες άνθρωποι καταλάβαμε το εγκατελειμένο κτίριο στη γωνία Ολύμπου και Τάσκου Παπαγεωργίου. Άνθρωποι με διαφορετική καθημερινότητα, ηλικία, διαδρομές, προσωπικές επιθυμίες και ανάγκες. Άνθρωποι όμως που τα μάτια τους συναντιούνται και μοιράζονται ένα κοινό πάθος, μια κοινή θέληση για αυτοκαθορισμό και την καταστροφή του εκμεταλλευτικού συστήματος. Συναντηθήκαμε στη βάση μιας κοινής επιθυμίας για αυτόνομη δράση στο δρόμο, συναντηθήκαμε στη δράση στο δρόμο και ο δρόμος παραμένει κυρίαρχος στόχος μας και φυσικός μας χώρος.

Στην κοινωνία του ατομισμού, της ιδιώτευσης και της γενικευμένης απάθειας παραμένουμε ενεργοί, οργανωνόμαστε και δρούμε συλλογικά. Ζούμε σε μια εποχή όπου η εξουσία τείνει να καταλάβει κάθε στιγμή της καθημερινότητας μας, όπου τα πάντα μετατρέπονται σε εμπορεύματα και η φύση λεηλατείται ανελέητα. Ο έλεγχος και η καταστολή εντείνονται και αναβαθμίζονται συνεχώς καθώς η ασφάλεια αναδεικνύεται παγκοσμίως σε ύψιστο αγαθό. Στην Ελλάδα, η συγκυρία των επικείμενων ολυμπιακών αγώνων φέρνει μια σειρά από αλλαγές και νέα μέτρα που ήρθαν για να μείνουν. Τα

Συνέχεια στη 2η σελίδα

Όταν μαζευτήκαμε για να δούμε τα κείμενα του πρώτου, δοκιμαστικού τεύχους του έντυπου της Terra Incognita, διαπιστώσαμε ότι γενικά μας ικανοποιούν, όχι όμως εντελώς... Υπήρχε η αίσθηση ότι τους λείπει το πιο προσωπικό, το πιο βιωματικό στοιχείο. Ίσως δεν θα μπορούσε να είναι κι αλλιώς. Αυτές οι σελίδες περιέχουν βασικά τις εισηγήσεις για δύο από τις συζητήσεις του τριήμερου (τη συζήτηση για τις καταλήψεις και τους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους τη φανταζόμαστε πιο ανοιχτή) και την αυτοπαρουσίαση των ομάδων που μέχρι τώρα έχουν σχηματιστεί και λειτουργούν στα πλαίσια της κατάληψης. Είναι κείμενα συλλογικά, με στόχο να ικανοποιούν όλους όσοι τα συνδιαμόρφωσαν και να είναι όσο πιο πλήρη μπορούμε. Η συλλογική έκφραση και δράση παραμένουν πάντα στόχος, συχνά όμως η μαγεία της προσωπικής τρέλλας και παρόρμησης ανοίγει δικούς της δρόμους για να εκφραστεί. Η ατομικότητα κι η συλλογικότητα αλληλοενισχύονται αμφίδρομα. Ίσως σ' αυτό το τεύχος να μην πέτυχε η αναλογία —ελπίζουμε τουλάχιστον να αποφύγαμε τον ξύλινο λόγο και τις έτοιμες απαντήσεις.

Όπως συνηθίζεται να αναφέρεται, τα κείμενα με την υπογραφή της συνέλευσης εκφράζουν την κατάληψη συνολικά, τα κείμενα των ομάδων τις ομάδες που τα υπογράφουν, ενώ, φυσικά, πάντα θα υπάρχει χώρος για προσωπικά κείμενα, ατόμων μέσα κι έξω από την κατάληψη. Η τελική μορφή και δομή του έντυπου ελπίζουμε... να μην υπάρξει ποτέ. Γιατί θέλουμε για το έντυπο το ίδιο που θέλουμε και για την κατάληψη: να είναι ανοιχτό, ζωντανό, να εξελίσσεται, και, πάνω απ' όλα, να βρίσκεται στο δρόμο...

Συνέχεια απ' τη 1η σελίδα

μπλόκα των μπάτσων, οι κάμερες και οι σκευοριπτάδες πολλαπλασιάζονται, οι πόλεις αναπλάθονται και σταδιακά καθαρίζονται από τους "παρείσακτους", τους εξαθλιωμένους και τους "αλήτες". Οι αντιστάσεις λιγοστεύουν και πλέον εύκολα καθοδηγούνται, ελέγχονται και αφομοιώνονται. Σ' αυτή τη δύσκολη εποχή επιλέγουμε να κινηθούμε επιθετικά, ανοίγουμε καινούργια πεδία δραστηριοποίησης, ρισκάρουμε και προχωράμε. Δεν ζητιανεύουμε για τη ζωή μας και δεν ψαχνόμαστε από τις προσταγές και τα φανταχτερά σκουπίδια που η καπιταλιστική κοινωνία μάς προσφέρει. Παίρνουμε πίσω λίγα απ' αυτά που μας ανήκουν. Αυτά που μας στέρησαν οι κάθε είδους εξουσιαστές, τα αφεντικά, το κράτος, οι έμποροι, οι νταβατζηδες και οι ιδιοκτήτες. Τα άδεια σπίτια ανήκουν σ' αυτούς και σ' αυτές που τα χρειάζονται και τα χρησιμοποιούν. Όπως σ' αυτούς και σ' αυτές ανήκουν οι δρόμοι, οι πλατείες, τα πάρκα...

Καταλάβαμε ένα άδειο κτίριο και καθημερινά του δίνουμε ζωή αφιερώνοντάς του κομμάτι του εαυτού μας. Δημιουργούμε ένα χώρο να συναντιόμαστε, να επικοινωνούμε, να μοιραζόμαστε τις απόψεις, τις γνώσεις και τις πρακτικές μας και να εκφραζόμαστε ελεύθερα, ένα χώρο να βαθαίνουμε και να διευρύνουμε τη σκέψη και τα συναισθήματά μας.

Δημιουργούμε ένα εργαστήριο πολιτικών ζυμώσεων όπου κινήσεις θα συναντιούνται, θα οργανώνονται και θα εκφράζονται μέσα στο κοινωνικό πεδίο. Η κατάληψη είναι ο τόπος που οι προσωπικές μας διαδρομές μας συγκλίνουν, ο κοινός τόπος όπου οι επιθυμίες και τα όνειρά μας αλληλεπιδρούν και συμπράτουν σε μια ζωντανή διαδικασία δίχως αρχηγούς, ιδιοκτήτες, ελεγκτές και ειδικούς. Δεν ψάχνουμε ούτε καταφύγια, ούτε καβάτζες όπου θα ζούμε ένα κομμάτι της ζωής ανενόχλητοι. Αντιλαμβανόμαστε την κατάληψη ως ένα ακόμη μέσο, ανάμεσα σε τόσα άλλα, στη διαδικα-

Συντροφικούς χαιρετισμούς στις νέες καταλήψεις της Υφανέτ και της Βύρωνος 3 (Καβάλα)

Τους τελευταίους μήνες, το δόγμα της ασφάλειας βρίσκει εφαρμογή στη Θεσσαλονίκη με ένα ιδιότυπο πολιτικό πογκρόμ. Δεκάδες εξακριβώσεις πραγματοποιούνται καθημερινά γύρω από πολιτικούς χώρους και στέκια. Το πρώτο βήμα είναι να μην ανεχόμαστε ούτε το τσαμπουκαλεμένο ούτε το "φιλικό" στυλάκι των ασφαλιτών. Το δεύτερο, μάλλον ήρθε η ώρα να το συζητήσουμε...

σία της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης. Η επιλογή της κατάληψης για μας σημαίνει και την υπεράσπισή της.

Είναι σαφές ότι δεν επιθυμούμε καμία απολύτως σχέση ή συνδιαλλαγή με τα καθεστωτικά media, θεσμούς, κόμματα και ιεραρχικές οργανώσεις. Λειτουργούμε στη βάση της αυτοοργάνωσης μέσα από συλλογικές αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και παράλληλα στηριζόμαστε στην ατομική ευθύνη, πρωτοβουλία και διαθεσιμότητα. Οι αποφάσεις λαμβάνονται μέσα από γενικές συνελεύσεις στις οποίες συμμετέχουμε όλοι.

Είμαστε ανοιχτοί σε ανθρώπους και ομάδες με τους οποίους μοιραζόμαστε μια αναρχική/αντιεξουσιαστική οπτική και στάση και επιδιώκουμε την επικοινωνία μαζί τους. Είμαστε όμως κλειστοί και έχουμε εχθρικές διαθέσεις προς όλους τους επίδοξους αρχηγίσκους, ειδικούς της γνώσης, καβατζάκηδες και εναλλακτικούς καταναλωτές.

Η επανάσταση δεν είναι ένα καταναλωτικό lifestyle σαν αυτά που απλόχερα η προπαγάνδα μάς προσφέρει, είναι πάνω απ' όλα καθημερινό βίωμα και αγώνας. Είναι ο αγώνας της ζωής ενάντια στο γενικευμένο θάνατο, αγώνας με τις αντιφάσεις και τα λάθη του. Ένα έργο, μια μακριά, επίπονη μα και γλυκιά διαδικασία που η ίδια η πράξη, η σκέψη, η τρέλα και η φαντασία μας δημιουργεί. Και αν όλα αυτά φαίνονται μάταια, για μας μάταια και αναξιοπρεπής είναι η προκαθορισμένη και ελεγχόμενη ζωή στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος. Κουβαλάμε ένα νέο κόσμο στις καρδιές μας...

"από ένα σημείο και μετά, επιστροφή καμιά. Αυτό το σημείο να φτάσεις πρέπει."

Φ. Κάφκα

συνέλευση της κατάληψης **terra incognita**
Ολύμπου 67 και Τάσκου Παπαγεωργίου 2 γωνία
αντιεξουσιαστική συνέλευση αλληλεγγύης

**Αναζητώντας την άγνωστη
γη της ελευθερίας**
Παρασκευή 30/4

18:00 Άγ. Βενιζέλου - Ρωμ. Αγορά
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Εργασία-Παραγωγή-Κατανάλωση

21:00 Κατάληψη Terra Incognita
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Εργατικά "ατυχήματα" - Ολυμπιάδα

Σάββατο 1/5
12:00 Πλατεία Αριστοτέλους
ΠΟΡΕΙΑ

18:30 Πολυτεχνείο
ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Κατάληψεις-Αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι

21:00 Μετεωροσκοπείο
ΣΥΝΑΥΛΙΑ: KILL THE CAT-ΠΑΡΑΒΑΤΕΣ-ΔΡΑΚΑΤΟΡ

Κυριακή 2/5
17:00 Πλατεία Ναυαρίνου
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ

Εναντίον στον καθημερινό έλεγχο και την καταστολή

**...να οργανώσουμε την
αδιαλλαξία της
ανθρώπινης αξιοπρέπειας**

Κατάληψη Terra Incognita Ομήρου 57 και Τόσκου Παροικαρίου 2

**3
Μ
Ε
Ρ
Ε
Σ**

τη φρίκη
Εργατικά ατυχήματα - δουλεμπόριο
μεταναστών - ολυμπιακή καταστολή -
πόλεμος κατά της "τρομοκρατίας" -
ληηλασία του πλανήτη - κυριαρχία
του χρήματος - ζωή δίχως νόημα

ή τη στηρίζεις
παθητικότητα - προσωπικό βόλεμα -
απάθεια - γενικευμένη ρουφιανιά -
καταναλωτική μιζέρια - ευαισθησία
του καναπέ - ζωή δίχως νόημα

ή την πολεμάς

1η Μάη
στους δρόμους

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ: 12:00, πλ. Αριστοτέλους

Κατάληψη Terra Incognita
Αντιβουλευτικό συνέδριο Αλληλεγγύης

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ του τριήμερου

Εργατικά "ατυχήματα" - Ολυμπιάδα

Πώς φτάσαμε στο σημείο να ονομάζουμε τη δολοφονία των εργαζομένων "εργατικά ατυχήματα";

Πώς φτάσαμε στο σημείο η δεύτερη αιτία θανάτου μετά τα τροχαία να είναι οι δολοφονίες των εργαζομένων;

Συνεχώς προκαλούνται όλο και περισσότερα εργατικά ατυχήματα. Σε μια κοινωνία που μας έχουν πρήξει με την "ασφάλεια" δεν υπάρχει πιο ανασφαλές και επικίνδυνο πράγμα από το να δουλεύεις.

Όποιος έχει δουλέψει έστω και μια φορά στη ζωή του δε δικαιούται να έχει ψευδαισθήσεις. Η γνωστή απάντηση "ανθρώπινο λάθος" στην πραγματικότητα δεν ισχύει ποτέ. Γιατί απλούστατα αν εφαρμοζόταν όλα τα μέτρα ασφαλείας, αν δεν επιβίλλονταν τα απάνθρωπα εξαντλητικά ωράρια, αν δεν αυξάνονταν συνεχώς οι ταχύτητες παραγωγής-εξυπηρέτησης τότε πια μόνο αυτοκτονώντας θα μπορούσε να πεθάνει κάποιος εργαζόμενος (αν βέβαια εξαιρέσει κανείς τον καθημερινό θάνατο σε μια πραγματικότητα χωρίς νόημα, απονευρωμένη και ζεμένη στο άρμα της παραγωγής και της κατανάλωσης).

Δεν υπάρχει ίσως πιο γνωστή συνωμοσία απ' αυτή των εργοδοτών-Μ.Μ.Ε.-πολιτικών που κάθε μέρα συντελείται στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς. 200 και πλέον νεκροί το χρόνο και πάνω από 3000 σακατεμένοι εργαζόμενοι. Οι αριθμοί κατα-

δεικνύουν το μέγεθος του εγκλήματος. Όσους νεκρούς έχει η Ελλάδα από εργατικά ατυχήματα κάθε χρόνο, τόσους είχαν οι Η.Π.Α. στον πόλεμο του Αφγανιστάν.

Αναμφίβολα, δεν υπάρχει πιο στυγνό έγκλημα που να αποσιωπάται τόσο πολύ από τα τσογλάνια των Μ.Μ.Ε. που, υποβαθμίζοντας την πραγματικότητα, τελειώνουν εν ειρήνη τη δουλειά των κάθε λογής βιομηχάνων και εργολάβων.

Τα μέτρα ασφαλείας δεν κοστίζουν μόνο σε χρήμα αλλά και σε "εργατώρες". Χαρακτηριστικό είναι ότι για να εφαρμόσουν όλα τα μέτρα ασφαλείας πρέπει να "ξοδευτεί" η μια μέρα κάθε τρεις εργάσιμες.

Το κέρδος είναι ο κύριος και μόνος δολοφόνος των εργαζομένων. Άλλα αυτό δεν είναι μια αφηρημένη και γενική έννοια, όπως αρέσκονται να την χρησιμοποιούν δεξιά και αριστερά. Κέρδος σημαίνει αφεντικά, εργολάβοι, επενδύσεις, τράπεζες, πολιτικές συμφωνίες. Κέρδος σημαίνει κάθε "άνθρωπο" που γεμίζει τις τσέπες του από τις δολοφονίες των εργαζομένων, κάθε γαμημένη εταιρία, κάθε ματωμένο εργοτάξιο, κάθε καλοδιαφημισμένη τράπεζα, κάθε σύγχρονη επιχείρηση.

ΜΕΤΡΟ - Δ.Ε.Η. - ΟΛΥΜΠΙΑΚΑ ΕΡΓΑ. Τα γουρούνια που καμαρώνουν υπερήφανα για τα εθνικά και μεγάλα έργα δεν νοιά-

Συνέχεια απ' τη σελίδα 3

ζονται για τα πτώματα που κρύβονται κάτω από τα σύγχρονα νεκροταφεία. Οι μοντέρνοι ομαδικοί τάφοι δείχνουν το μέγεθος του πιο σκληρού πολέμου...

Πάνω στα σύγχρονα νεκροταφεία εργαζομένων συντελείται η τραγική πράξη της συνομωσίας. Αυτούς που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι πληρώνουν για να τους προστατεύουν από την ασυδοσία του κεφαλαίου και του κράτους, στην πραγματικότητα αναλαμβάνουν να τις κουκουλώσουν. Για ποια προστασία εργαζομένων μας μιλάνε; Είδε κανείς ποτέ τη ΓΣΕΕ ή την ΑΔΕΔΥ να οργανώσουν την παραμικρή κινητοποίηση σαν διαμαρτυρία έστω, για τα εργατικά ατυχήματα;

Αποκοιμίζουν μόνο τους εργαζομένους πετώντας τους λίγα ψίχουλα (της ξεφτίλας του 3%-5%-8%) από το τραπέζι που συντρώνουν με τους βιομηχάνους και του επιχειρηματίες και αυτά ακόμα με σκληρά ανταλλάγματα. Με εξαίρεση ελάχιστα σωματεία που θρηνούν μαζικά νεκρούς, όλοι οι υπόλοιποι “κάνουν την πάπια”. Το βουλώνουν κατ' εντολή της πολιτικο-οικονομικής εξουσίας. Είναι όλοι απόλυτα συνυπεύθυνοι για κάθε δολοφονία, για κάθε σακάτεμα.

Και βέβαια να μην γίνεται λόγος για μετανάστες εργαζομένους ή ανειδίκευτους. Αυτοί, και όταν πεθαίνουν, εξαφανίζονται από προσώπου γης. Τα “εύκολα θύματα” δεν έχουν καμία αξία. Πολλοί από αυτούς δεν θα υπάρξουν ποτέ ούτε καν σε επίσημες λίστες νεκρών.

Όπως ποτέ δεν θα μάθουμε για τα θύματα από τις εργατικές ασθένειες. Ασθένειες που προκαλούνται μετά από τόσα χρόνια δουλειάς στα κάτεργα και σε στέλνουν σε ένα ράντσο νοσοκομείου χωρίς ποτέ να γίνει αναφορά γι' αυτούς —φλεβίτιδες σε σερβιτόρες και κομμώτριες, αναπνευστικά προβλήματα στη βαριά βιομηχανία, επιληψία από χρήση Η/Υ και ο κατάλογος συνεχίζεται.

Όταν μια τόσο μικρή μερίδα της κοινωνίας όπως οι εξουσιαστές, εξαπατούν και δολοφονούν τους καταπιεσμένους είναι αναμφισβήτητο ότι μιλάμε για την πιο πετυχημένη τρομοκρατία και τις πιο άρτια εξοπλισμένες τρομοκρατικές οργανώσεις. Δολοφονούν και συγκαλύπτουν. Οι μπάτσοι που παρόλα αυτά “υπηρετούν το λαό” θα αναλάβουν να “εξηγήσουν” σε όποιον διαμαρτυρηθεί ποια είναι η αλήθεια. Οι πολιτικοί που “υπηρετούν το λαό” θα μιλήσουν αόριστα για “πολιτικές ασφαλούς περιβάλλοντος εργασίας” γνωρίζοντας πως δεν εννοούν τίποτα. Οι εργατοπατέρες θα αντιδράσουν οργισμένα μόνο μπροστά στις κάμερες. Οι ρουφιάνοι της επιθεώρησης εργασίας θα πουν πως “δεν έχω προσωπικό” απολαμβάνοντας τα “δωράκια” των επιχειρήσεων.

Και οι εργαζόμενοι;

Θα πρέπει να κοιτάζουν τη δουλειά τους αν θέλουν να την έχουν και αύριο...

Όσο για τη ζωή τους και την ασφάλειά τους, θα συνεχίσουν να εμπιστεύονται τον τζόγο του θανάτου, μη γνωρίζοντας πότε θα 'ρθει η σειρά τους.

Να κερδίσουμε μόνοι μας το δικαίωμα στην αυτοάμυνα ενάντια στους φονιάδες του κράτους και του κεφαλαίου

ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ “ΕΚΕΧΕΙΡΙΑΣ” ...

...οι δολοφονίες των εργατών συνεχίζονται στα ολυμπιακά κότεργα, για την ολοκλήρωση της “Μεγάλης Ιδέας” των αφεντικών-εξουσιαστών. Μέσα στο πλαίσιο της εργασιακής ειρήνης που ευαγγελίζονται συνδικάτα, κόμματα και κράτος έχουν δολοφονηθεί 70 εργάτες στα ολυμπιακά εργοτάξια. Οι θάνατοι είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου καθώς σε κάθε εργατικό ατύχημα αντιστοιχούν τουλάχιστον 80 σοβαροί τραυματισμοί. Ο Αλέξι Μπάτσι, ο Βαγγέλης Ιμέρι, ο Αθανάσιος Παπαγεώργης είναι κάποιοι από αυτούς που δολοφονήθηκαν στο βωμό των ολυμπιακών έργων, ως νέοι σκλάβοι της σύγχρονης Ελλάδας. Οι αλληπάλληλες ανθρωποθυσίες οφείλονται στα ελλιπή μέτρα ασφαλείας, στην εντατικοποίηση των εργασιών, στα εξοντωτικά ωράρια που επιβάλλουν οι εργολάβοι στους συγκεκριμένους εργασιακούς χώρους προκειμένου να παραδοθούν έγκαιρα τα έργα με μόνο σκοπό το κέρδος. Η συμμετοχή των μέσων μαζικής ενημέρωσης σε μία “συνωμοσία σιωπής”, σύμφωνα με την οποία οι θάνατοι στα ολυμπιακά έργα μένουν κρυφοί, συγκαλύπτουν τα παραπάνω εγκλήματα των αφεντικών.

Στον καθημερινό αυτό πόλεμο της μισθωτής σκλαβιάς, ντόπιοι και ξένοι εργαζόμενοι και όχι μόνο, αντιστάθηκαν με μια σειρά κινητοποιήσεων: συντονισμένες απεργίες στα εργοτάξια, αντιπληροφόρηση για τους χώρους εργασίας, ακόμα και συμβολικές επιθέσεις στα κέντρα των εξουσιαστών (επίθεση στο υπουργείο ερ-

γασίας, επεισόδια στην νομαρχία της Πάτρας, συγκεντρώσεις στο σταθμό ΗΣΑΠ, στη Δάφνη, στην Κόρινθο) απαντώντας στις συνεχιζόμενες δολοφονίες και υπερασπιζόμενοι την ίδια τους την αξιοπρέπεια και τη ζωή. Η απάντηση των αφεντικών ήταν άμεση με εκφοβισμό απολύσεων για όσους δε συναινούσαν-ρουφιανεύουν καθώς και γενικευμένη αστυνόμευση στους εργασιακούς χώρους. Παράλληλα με τις νέες συνθήκες εργασίας στα ολυμπιακά κότεργα (υπερωρίες, ελλιπή μέτρα προστασίας, 7ήμερο) δρομολογούνται νέα δεδομένα εργασίας και για τους υπόλοιπους εργαζόμενους (ανοικτό ωράριο εργασίας καταστημάτων, κατάργηση αργίας της Κυριακής). Όλα αυτά δεν γίνονται μόνο για την επίτευξη των ολυμπιακών έργων, αλλά ήρθαν για να παγιωθούν ως σύγχρονη πραγματικότητα.

Δεν είναι ατυχήματα μην έχετε αυταπάτες κράτος και αφεντικά δολοφονούν εργάτες

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑΣ

Οι ολυμπιακοί αγώνες της αρχαιότητας αποτελούσαν θρησκευτικές τελετές, επικήδειες εκδηλώσεις για παράγοντες εξουσίας, ανταγωνισμό πόλεων διαμέσου των ολυμπιονικών που αναδεικνύονταν «ισόθεοι», ενώ οι αθλητικοί αγώνες προβάλλονταν ως πεδίο στρατιωτικών επιδείξεων

Συνέχεια στη σελίδα 6

Πάνω: Ολυμπιακοί του Βερολίνου (1936)

Κάτω: Ολυμπιακοί στην πόλη του Μεξικό (1968)

Η Γιάννα Δασκαλάκη
σας εύχεται
επιτυχημένο
το 1984

Σκάστε ρε!
Οι ολυμπιακοί θέλουν
πουχία, τάξη
κι ασφάλεια!

ΣΑΜΠΟΤΑΖ!!! στην ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ της ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

Συνέχεια απ' τη σελίδα 5

προσωπικής ανδρείας. Στην Ολυμπία, στόχος των αθλητών ήταν ο πλούτος και τα αξιώματα που εξασφαλιζόνταν, συχνά με δωροδοκίες και μυστικές συναλλαγές μεταξύ των αντιπάλων αθλητών και μεταξύ των ελλανοδικών, και όχι το στεφάνι από κλωνάρι αγριελιάς.

Στη σύγχρονη εποχή οι ολυμπιακοί αγώνες χρησιμοποιήθηκαν και εξακολουθούν να χρησιμοποιούνται από την εκάστοτε εξουσία για να εξασφαλίσουν τα οικονομικο-πολιτικά τους συμφέροντα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: Οι ολυμπιακοί αγώνες του 1936 στη ναζιστική γερμανία όπου το καθεστώς επιδίωξε την πραγμάτωσή τους για προπαγανδιστικό σκοπό, στο Μεξικό το 1968 όπου αποτέλεσαν το πρόσχημα για να καταπινηγεί η εξέγερση των φοιτητών με 300 νεκρούς, Μόσχα 1980-Λος Άντζελες 1984 με μπούκοτίζ εναλλάξ των δύο υπερδυνάμεων, Ατλάντα 1996 η απόλυτη εμπορευματοποίηση του θεσμού, ενώ στο Σίδνεϋ το 2000 αποτέλεσαν πρόσχημα για την συγκάλυψη των εγκλημάτων που έγιναν στους ιθαγενείς.

Τα αποκαλούμενα “ολυμπιακά ιδεώδη” και “ολυμπιακό πνεύμα” αποτελούν μύθο. Από την αρχαιότητα ως την εποχή μας κυριαρχούσαν και κυριαρχούν οικονομικο-πολιτικά συμφέροντα των εκάστοτε εξουσιών. Μέσα σε αυτό το σημμένο κερδοσκοπικό παιχνίδι, ντόπια και ξένα αφεντικά σε πλήρη συνεργασία με μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες εξοικονομούν τεράστια κέρδη προς όφελός τους. Χαρα-

κτηριστικά μόνο για την κατασκευή του ολυμπιακού χωριού τέσσερις κοινοπραξίες κατασκευαστικών εταιριών θα εισπράξουν κοντά στα 100δισ, όπως και μεγαλοεργολάβοι (η ΜΑΚΟ, ο ΔΟΛ, οι εκδόσεις ΛΥΜΠΕΡΗ) θα εισπράξουν για την εκμετάλλευση του σήματος των ολυμπιακών αγώνων 11δισ. Οι ίδιες εταιρίες μετά το τέλος των αγώνων θα χρησιμοποιήσουν τις εγκαταστάσεις και τα στάδια για εμπορικούς σκοπούς και ιδιωτικό όφελος. Οι ολυμπιακοί αγώνες δεν είναι μόνο μια καπιταλιστική φιάστα, εθνικών και διεθνών συμφερόντων —κυρίως οικονομικών—, ταυτόχρονα είναι και η άλλη όψη του καπιταλισμού για την επίτευξη της κυριαρχίας στον πλανήτη.

Η ολυμπιάδα του 2004 δεν είναι απλά ένα γεγονός διάρκειας λίγων ημερών ούτε μια ευκαιρία “εθνικής συναίνεσης”. Είναι ένα τεράστιο οικονομικό παιχνίδι και μια μεγάλη ευκαιρία της εξουσίας για την εξέλιξη και την επέκταση του κοινωνικού ελέγχου, της καταστολής και την όξυνση της εκμετάλλευσης, Μέσα σε αυτό το παραλήρημα τρομοϋστερίας σε παγκόσμια κλίμακα, το ελληνικό κράτος είναι έτοιμο να εδραιώσει νέους κατασταλτικούς σχεδιασμούς, τρομονόμους, λίστες υπόπτων για την καταστολή διάφορων κοινωνικών κομματιών. Αυτό δεν είναι τυχαίο αφού οι διάφορες εξουσίες σε παρόμοιες περιπτώσεις έχουν δράσει ανάλογα.

Η νέα μορφή ελέγχου βρίσκεται ήδη εδώ με πολλά πρόσωπα. Το πρόγραμμα της SAIC (κοινοπραξία που έχει αναλάβει την ασφαλή διεξαγωγή των αγώνων) έχει

προχωρήσει στην τοποθέτηση 2000 καμερών. Παράλληλα οι εξακριβώσεις, η ασφυκτική αστυνόμευση δημόσιων χώρων είναι καθημερινό φαινόμενο, οδεύοντας σε μια κοινωνία πανοπτικού ελέγχου. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης με την πλύση εγκεφάλου για την ασφαλή διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων και με την προσπάθεια ανάδειξης τους ως ύψιστο εθνικό όραμα, σε πλήρη συνεργασία με τις διωκτικές αρχές (βλ. πρόγραμμα «Πολίτης με μάτια ανοικτά») δημιουργούν μια νέα τάξη ανθρώπων. ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ-ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ. Κατά την περίοδο της διεξαγωγής των ολυμπιακών αγώνων θα δημιουργηθούν μη προσβάσιμες ζώνες (κόκκινες ζώνες), ενώ η εξουσία θα προχωρήσει σε στήσιμο στρατοπέδων συγκέντρωσης για τοξικομανείς-άστεγους, σε αφανισμό των αδέσποτων ζώων, απαγόρευση διαδηλώσεων και απεργιών, παρακολούθησεις, προληπτικές συλλήψεις, εφαρμόζοντας ένα καθολικό δόγμα μηδενικής ανοχής. Μέσα σε αυτές τις πόλεις-φρούρια εξέχοντα ρόλο θα έχει και ο στρατός, υποβοηθούμενος από τις νατοϊκές δυνάμεις.

Μέσα σε αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα του ελέγχου και της καταστολής, η αντίσταση στην ολυμπιάδα είναι η αντίσταση στο κράτος, την υποταγή και την κατασκευή υπηκόων· είναι ένα μέρος του κοινωνικού-αντικρατικού αγώνα.

ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ ΣΕ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΥΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥΣ

Εργασία-Παραγωγή-Κατανάλωση

Άξονες και σημεία για τη συζήτηση

ΠΑΡΑΓΩΓΗ - ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ: Η διπλή σκλαβιά

Η μαζική κατανάλωση ως άλλη όψη, συμπλήρωμα και προϋπόθεση της μαζικής παραγωγής • Το εμπορευματικό/θεαματικό σύστημα σταδιακά προσανατολίζει τα πάντα σύμφωνα με τους σκοπούς του, κυριεύοντας και κυριαρχώντας σε κάθε όψη της ζωής • Δεν υπάρχει ούτε χρόνος, ούτε χώρος, ούτε σχέση ελεύθερα από το κέρδος • Ο καπιταλισμός, για να κερδίζει, πρέπει να πουλάει πράγματα. Οι άνθρωποι πρέπει να αγοράζουν πράγματα. Άρα πρέπει να χρειάζονται πράγματα. Άρα τα πράγματα που αποκτούν πρέπει να μην τους ικανοποιούν, παρά μόνο προσωρινά, ώστε να χρειάζονται να αγοράσουν κι άλλα. Και πρέπει να δουλεύουν όλο και περισσότερο.

Σε κάθε φυλακή, η καταναγκαστική εργασία διατηρεί απασχολημένους και πειθαρχημένους τους κρατούμενους.

ΤΟ ΨΕΜΑ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Τα πράγματα που “απολαμβάνουν” οι υπήκοοι του πρώτου κόσμου ως αντάλλαγμα για τις κλεμμένες ώρες και τη δίχως νόημα ζωή τους, είναι βουτηγμένα στο αίμα • Το πλανητικό σύστημα εκμετάλλευσης • Από τα κάτεργα του Τρίτου Κόσμου στα ράφια των σουπερ-μάρκετ της “προνομιούχας” Δύσης • Η νέα αποικιοκρατία • Ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος

Προϋπόθεση της δίχως νόημα ζωής και του αυτοεγκλωβισμού των “προνομιούχων” του πρώτου κόσμου, είναι η παραδοσιακή εκμετάλλευση των σύγχρονων δούλων και η λεηλασία του πλανήτη.

ΜΑΖΙΚΗ ΝΕΥΡΩΣΗ: ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

Οι άνθρωποι μετατρέπονται σε πράγματα • Κατασκευασμένες και ανικανοποίητες επιθυμίες • Ανταγωνισμός, άγχος, συναισθηματική νέκρωση • Διάλυση της προσωπικότητας • Ψευδοθεραπείες και υποκατάστατα • Εξαρτήσεις • Αυτοεγκλωβισμός

Η καλλιεργημένη άγνοια των ανθρώπων για τη συλλογική τους δύναμη εξελίσσεται σε μαζική νεύρωση και πλησιάζει το σημείο έκρηξης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Δυνατότητες αντίστασης • Άρνηση της απάτης της κατανάλωσης και του καταναγκασμού της εργασίας • Αυτόνομος συνδικαλισμός • Χαριστικότητα • Αυτοοργάνωση - αυτοκαθορισμός • Ο κίνδυνος του εναλλακτισμού και της αφομοίωσης

Ενάντια στο κουβάρι των καταναγκασμών και την εναλλαγή στους ρόλους θύτη-θύματος, ενάντια στην παθητικότητα και την εικονική πραγματικότητα, να ανακαλύψουμε την αντίσταση και τη συλλογική δράση· να περάσουμε στην αντεπίθεση.

Προκήρυξη για την υπόθεση του Π. Γεωργιάδη που μοιράστηκε από συντρόφους και συντρόφισσες στη Θεσσαλονίκη

Αγαπώ όλους εκείνους που είναι βαριές σταγόνες που πέφτουν μία μία απ' το σκοτεινό σύννεφο, το κρεμασμένο πάνω απ' τους ανθρώπους: αναγγέλλουν πως έρχεται ο κεραυνός και σαν κήρυκες χάνονται.

Φρίντριχ Νίτσε

Πάνω από τους ανθρώπους έχει υψωθεί μια εξουσία αλαζονική, παντοδύναμη (;) και προστατευτική που έχει αναλάβει τη φροντίδα για την τύχη τους και εργάζεται για το καλό τους, θέλοντας βέβαια να είναι ο μόνος κριτής αυτού του καλού. Αυτή η εξουσία μπορεί να τους απαλλάξει τελείως από τον κόπο να σκέφτονται και ίσως και από τον κόπο να ζουν.

Το παλαιότατο ερώτημα «Πώς τίθεται το Δίκαιο;» επανέρχεται ξανά και ξανά με διάφορες αφορμές. Σήμερα πια ξέρουμε ότι το Δίκαιο το θέτουν οι νικητές. Αυτοί που σηκώνουν πρώτοι το ρόπαλο, χτυπάν, σκοτώνουν, αρπάζουν, ότι μπορούν και επειδή θέλουν έπειτα από το θεάρεστο έργο τους να διασφαλίσουν όσα κέρδισαν, να φαν, να ξε-

κουραστούν, να κοιμηθούν σαν άνθρωποι βρε αδερφέ, σηκώνονται και λεν στους ηττημένους: «Και τώρα Δίκαιο! Έννομος Τάξις!». Σοβάρά; Ποιο Δίκαιο; Ποια Έννομος Τάξις; Οι χθεσινοί άρπαγες και χθεσινοί δολοφόνοι μασκαρεύονται τώρα σε γραβατοφορεμένους υπερασπιστές της κοινωνικής ειρήνης και απαιτούν απ' όλους μας υποταγή;

Μια ανάλογη περίπτωση έχουμε να αντιμετωπίσουμε και εμείς τις τελευταίες ημέρες. Τα ξημερώματα της Παρασκευής 16-04-04 ασφαλίτες συλλαμβάνουν τον Πόλυ Γεωργιάδη με την κατηγορία ότι προσπάθησε να τοποθετήσει γκαζάκια κάτω από αυτοκίνητο εταιρείας σεκιούριτι. Ακολουθούν σκηνές χολιγουντιανής υπερπαραγωγής. Η αντιτρομοκρατική μπαίνει σε σπίτια συγγενών και φίλων, γίνονται κατασχέσεις και προσαγωγές στην ασφάλεια. Τα κανάλια και οι εφημερίδες στο γνώριμο ρόλο τους, αυτόν του γραφείου τύπου της ασφάλειας, παρουσιάζουν με ένα σωρό ανακρίβειες τον εγχώριο Μπιν Λάντεν. Η ασφάλεια της Θεσσαλονίκης, θέλοντας να πείσει ενόψει Ολυμπιακών

Αγώνων ότι έπιασε λαβράκι, στήνει ένα απίστευτο σκηνικό, φτιαγμένο από ψέματα και υπερβολές. Οι Άγγλοι κωπηλατοδρόμοι, και όχι μόνο, μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι. Μετά τα αδέσποτα σκυλιά, έχουν εξουδερωθεί και οι επικίνδυντοι βομβιστές. Μπορούν απερίσπαστοι να επιδοθούν στα ντοπαρισμένα ρεκόρ τους.

Αυτό που δεν έχουν υπολογίσει είναι ότι ο Πόλυς Γεωργιάδης δεν είναι μόνος του. Δεν είμαστε διατεθειμένοι να τον αφήσουμε βορά στις ορέξεις των εξουσιοπαραφρόνων. Το έγκλημά του είναι ότι αντιστέκεται σε αυτόν τον σάπιο κόσμο και δεν μπορούμε παρά να είμαστε δίπλα του.

«Η επικρατούσα απάτη ενδεχομένως να κερδίσει την επιδοκιμασία των πολλών. Καλά θα κάνει όμως να παραιτηθεί απ' την δική μας».

Κανένας όμηρος στα χέρια του κράτους

Αλληλεγγύη στον Πόλυ Γεωργιάδη

Αναρχικοί

Προκήρυξη για την αλληλεγγύη στην κατάληψη Βύρωνος 3, στην Καβάλα (3 Απρίλη)**ΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ!**

Στις 25 Μαρτίου μια ομάδα ανθρώπων αποφάσισε να απελευθερώσει ένα κτήριο στην περιοχή της Καβάλας, δημιουργώντας ένα χώρο έκφρασης, πολιτικών ζυμώσεων αλλά και στέγασης. Σε μια εποχή όπου η τσιμεντοποίηση απειλεί και τους τελευταίους «ελεύθερους» χώρους της πόλης, όπου η στέγαση τείνει να γίνει από αναφαίρετο δικαίωμα, προνόμιο για λίγους και όπου η λέξη επανάσταση αναφέρεται στην τελευταία μέθοδο αδυνατίσματος, κάποιοι άνθρωποι δε μένουν θεατές αλλά επιχειρούν να κάνουν το πρόταγμα τους περί αλληλεγγύης αυτοοργάνωσης αντίστασης πράξη.

Κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε να είναι ευχάριστη είδηση για την τοπική αυτοδιοίκηση της Καβάλας καθώς εμφανίστηκε ιδιαίτερα ενοχλημένη από την κίνηση των συντρόφων να καταλάβουν το εγκαταλελειμμένο, εδώ και δέκα χρόνια, κτίριο του δήμου. Αναφερόμενος στην ενοχλητική παρουσία των «γνωστών περιθωριακών» και προφασισζόμενος την διάθεσή του να ανακατασκευάσει το κτίριο με σκοπό την δημοπράτηση του αποφασίζει την εκδίωξη των καταληψιών με την συνδρομή της αστυνομίας από το κτίριο αφού έχει φροντίσει να δημιουργηθεί ανάλογο κλίμα από τα τοπικά μ.μ.ε.

Συμμετέχοντας και οι ίδιοι σε παρόμοιο εγχείρημα στη Θεσσαλονίκη και έχοντας γευτεί και οι ίδιοι σε τις δυσκολίες αλλά και την χαρά της δημιουργίας ενός τέτοιου χώρου βρισκόμαστε δίπλα τους δηλώνοντας ότι οι καταλήψεις ήρθαν για να μείνουν και κανένας δήμαρχος, μπάτσος, εργολάβος, επενδυτής δεν θα μπει στο δρόμο τους. Όσο μια ολόκληρη κοινωνία παγιδεύεται στο «όραμα των ολυμπιακών», όσο το ιδεολόγημα της ασφάλειας χτίζεται στην δο-

λοφονική απάθεια και συναίνεση του έλληνα, όσο η εργασία και η κατανάλωση συνεχίζουν να δολοφονούν, όσο επιμένετε στο «τέλος της ιστορίας» ιδέες, άνθρωποι, εγχειρήματα θα είναι εδώ για να σας θυμίζουν πως ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ...

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΚΑΒΑΛΑΣ**

Κατάληψη Terra Incognita

* Το Σάββατο 3 Απρίλη, στις 12:00 το μεσημέρι, στην Καβάλα, πραγματοποιήθηκε πορεία αλληλεγγύης στην Κατάληψη Βύρωνος 3. Στην πορεία συμμετείχαν περίπου 80 με 100 άτομα. Η πορεία ξεκίνησε από τον Δημοτικό Κήπο και διέσχισε σχεδόν όλο το κέντρο της πόλης. Κατέληξε στην κατάληψη περνώντας μέσα από την γειτονιά. Ο δυναμικός χαρακτήρας της πορείας φαίνεται πως ανάγκασε τις τοπικές αρχές να αναθεωρήσουν τα σχέδιά τους.

Προκήρυξη που μοιράστηκε στην αντιπολεμική πορεία της 20 Μάρτη**Ο πόλεμος στο Ιράκ συνεχίζεται**

...συνεχίζεται στη Μαδρίτη, την Τσετσενία, το Κόσοβο, την Παλαιστίνη

...συνεχίζεται στο Κογκό, την Ινδονησία, τη Λατινική Αμερική

...στους χιλιάδες που πεθαίνουν κάθε μέρα από πείνα στον "τρίτο κόσμο"

...συνεχίζεται στα εργατικά "ατυχήματα" (65 εργάτες νεκροί μόνο στα ολυμπιακά έργα), στις "τυχαίες εκπιρσοκροτήσεις" των μπατατικών περιστρόφων, στους πνιγμένους των δουλεμπορικών σαπιοκάραβων και στους νεκρούς στα ναρκοπέδια του έβρου, στους μυριάδες καθημερινούς θανάτους που γεννάει μια "ζωή" στα κάτεργα της συνθηκολογημένης επιβίωσης και της ξεφτίλας

...είναι ο ίδιος πόλεμος που διεξάγουν οι ψυχικά διαταραγμένοι της παγκόσμιας εξουσίας του χρήματος, οι μανιακοί δολοφόνοι που πιστεύουν ότι ο πλούτος του ανθρώπου πηγάζει από την εξουσία και την ιδιοκτησία. Ένας πόλεμος ενάντια σε όσους οι ίδιοι καταδίκασαν στην υλική φτώχεια της ανέχειας ή την ηθική φτώχεια της υποταγής και του συμβιβασμού, ενάντια σε όσους καταδίκασαν σε φυσικό θάνατο από εκμετάλλευση και βομβαρδισμούς ή σε ψυχικό και πνευματικό θάνατο από συνθηκολόγηση και παραίτηση

...ο ίδιος πόλεμος που συνεχίζεται όσο ο θάνατος είναι απλά μια στατιστική συνιστώσα στην εξίσωση του κέρδους

...ο πόλεμος συνεχίζεται οπουδήποτε απλώνει την ανάσα του το καπιταλιστικό σύστημα που τρέφεται από το θάνατο, ευτελίζει την ανθρώπινη ζωή και ταπεινώνει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Το μεγαλύτερο λάθος είναι να πιστέψεις πως υπάρχουν τα δυο στρατόπεδα που μας παρουσιάζουν

κι ότι πρέπει να διαλέξεις ένα απ' τα δύο...

Σύγκρουση πολιτισμών, ισλαμική τρομοκρατία, ασφάλεια, "αντιτρομοκρατία", κατάσταση επιφυλακής —οι φράσεις καραμέλες που διαδέχτηκαν το "τέλος της Ιστορίας", την πομπώδη αερολογία με την οποία η "Νέα Τάξη", δέκα μόλις χρόνια πριν, πανηγύριζε την εγκαθίδρυσή της.

Όχι μόνο δεν διαλέγουμε ανάμεσα σε μεγάλους και μικρούς εγκληματίες, αλλά ξέρουμε ότι για την ύπαρξη των δεύτερων ευθύνονται οι πρώτοι. Η εκατόμβη στη Μαδρίτη εκτός του ότι (ως πράξη αντιποίνων) είναι συνέπεια και αποτέλεσμα του πολέμου που ο καπιταλισμός διεξάγει σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη, είναι μια ακριβής αντιγραφή αλλά σε τρομακτικά μικρότερη κλίμακα των μεθόδων που χρησιμοποιεί η αυτοκρατορία του θανάτου. Κάποιος τους αντέγραψε στο ένα εκατομμυριοστό του εγκλήματος που με την άνεση της αστραφτερής οδοντοστοιχίας και την πολιτισμένη ανωτερότητα των σινιέ κουστουμιών καθημερινά διαπράττουν. Και τώρα μας λένε πως πρέπει να (παρα)καλέσουμε τους πρωταθλητές της φρίκης να έρθουν να μας σώσουν από τον μιμητή τους.

Η μεγαλύτερη αναισχυντία είναι να προσκαλείς τους μακελάρηδες για να πουλήσουν προστασία

Ένα χρόνο μετά τις τεράστιες διαδηλώσεις ενάντια στην πολεμική μηχανή της αυτοκρατορίας, ο πληθυσμός του ελληνικού κράτους υποδέχεται με ανακούφιση την είδηση ότι οι ίδιοι που ένα χρόνο πριν τους έφτυνε και τους επιτίθονταν ως εγκληματίες, τώρα θα έρθουν για να προστατεύσουν τη μεγάλη ιδέα της ολυμπιάδας και της ασφάλειας (το αποκορύφωμα της *κουτοπονηριάς*: γλοιώδεις φωνές που λένε «μήπως να μην έρθει το NATO;» όχι γιατί

είναι οι φρικτότεροι τρομοκράτες κι εγκληματίες αλλά... «για να μην μας χτυπήσει η Αλ Κάιντα»... ακόμα και λογικές του στυλ «ε, τι περιμένανε οι ισπανοί, αφού στείλανε στρατό στο Ιράκ», ξεχνώντας ότι η Ελλάδα ήταν από τις πρώτες χώρες που ευχαρίστησε ο πλανητόρχης για τη βοήθειά τους στην "ευτυχή" εξέλιξη του πολέμου στο Ιράκ, αφού χωρίς τη βάση της Σούδας το κόστος και η διάρκεια της περσινής "εκδημοκρατιστικής" εκστρατείας θα ήταν κατά πολύ μεγαλύτερα...).

Οι χιλιάδες που γέμισαν τους δρόμους ένα χρόνο πριν, πρέπει και πάλι να κάνουν το ίδιο· να γεμίσουν τους δρόμους,

- ενάντια στη νέα μαζική σφαγή, την εκατόμβη στη Μαδρίτη, που προκάλεσαν οι ίδιοι ακριβώς που πραγματοποίησαν τον πόλεμο στο Ιράκ,
- ενάντια στη νατοϊκή νταβατζίδικη προστασία στη φασιστική φιέστα της ολυμπιάδας,
- ενάντια στους γνωστούς και άγνωστους πολέμους της παγκόσμιας συμμορίας του χρήματος...
- ενάντια στον ελληνικό επεκτατισμό στα Βαλκάνια —είτε αυτός είναι οικονομικός είτε στρατιωτικός

...αλλά και ενάντια σε κάθε όψη αυτού του δολοφονικού συστήματος, όπου αυτό εκδηλώνεται στην καθημερινότητά μας: αγώνας ενάντια στον πόλεμο των αφεντικών σημαίνει επίσης αγώνας ενάντια στη δουλικότητα, την υποταγή, την παθητικότητα, τη φοβία, την αδυναμία, τον ανταγωνισμό, τον κυνισμό, την κατινιά, την καταναλωτική μαλακία που στηρίζουν τη γενικευμένη παράνοια ενός συστήματος που τρέφεται απ' τις σάρκες μας.

Αγώνας ενάντια στον πόλεμο είναι μόνο ο αγώνας ενάντια στο σύστημα που τον παράγει

Να οργανώσουμε την αδιαλλαξία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας

Κατάληψη Terra Incognita Αντιεξουσιαστική συνέλευση αλληλεγγύης

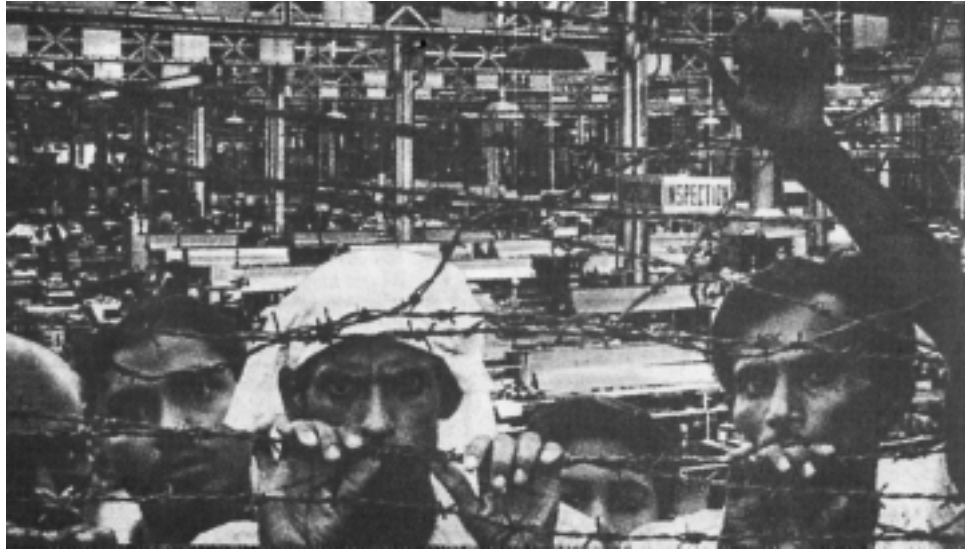
Ομάδα για τους μετανάστες

Ελληνική πραγματικότητα και μετανάστες

Η μαζική παρουσία μεταναστών στον ελληνικό χώρο χρονολογείται ήδη από την δεκαετία του '70. Γύρω στις 50000 “ξένοι” εργάτες ήρθαν τότε, κυρίως ασιάτες και αφρικανοί, μέσω διακρατικών συμφωνιών, μετά από αίτημα των ελλήνων βιομηχάνων που αντιμετώπιζαν έλλειψη εργατικών χεριών, για να εργαστούν στις πιο σκληρές δουλειές (πρέσες, κλιβάνους, χυτήρια), με οικονομικές απολαβές χαμηλότερες από αυτές των ντόπιων εργατών και σε ένα καθεστώς απόλυτης ομηρίας αφού οι κάρτες εργασίας που τους είχαν δοθεί τους επέτρεπαν να εργαστούν μόνο στο συγκεκριμένο εργοδότη που τους είχε χρεωθεί. Το ίδιο διάστημα κατέφθασαν, πάλι μέσω διακρατικών συμφωνιών, και οι πρώτες γυναίκες από τις φιλιππίνες, για ανασφάλιστη και κακοπληρωμένη ολόημερη εργασία, χωρίς άδειες, αργίες, ρεπό και με παρακράτηση των διαβατηρίων και όλων των επίσημων εγγράφων τους από τους εργοδότες.

Στη δεκαετία του '80 άρχισαν να καταφθάνουν και οι πρώτοι κούρδοι από το Ιράκ κ.λ.π. για να πολλαπλασιαστούν μέσα στη δεκαετία του '90. Αυτό όμως που χαρακτήρισε τη δεκαετία του '90 ήταν η κατάρρευση του «ανατολικού μπλόκ» που προκάλεσε μεγάλα και διαρκώς ανατροφοδοτούμενα μεταναστευτικά ρεύματα με κατεύθυνση κυρίως τις κοντινές καπιταλιστικές χώρες, οι οποίες διαβλέποντας πολλαπλά οφέλη σε αυτό το αναπάντεχο γεγονός άνοιξαν ξαφνικά τα σύνορά τους. Στην Ελλάδα, ήρθαν άνθρωποι κυρίως από την Αλβανία αλλά και από τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Πολωνία και τη Γιουγκοσλαβία σε χαμηλότερα όμως ποσοστά.

Η “υποδοχή” τους έγινε αρχικά σε πρόχειρες κατασκηνώσεις που στήθηκαν γι' αυτό τον λόγο σε εγκαταλελειμμένα στρατόπεδα, όπου οι συνθήκες διαβίωσης, όπως γίνεται εύκολα κατανοητό, ήταν στην καλύτερη περίπτωση άθλιες

και οι κατασκηνώσεις αυτές βέβαια δεν στήθηκαν απλά ως κάποια προσωρινά καταλύματα αλλά ως κρατικά ελεγχόμενα κέντρα δουλεμπορίας. Τις φρουρούσαν φαντάροι σε 24ωρη βάση και τις “επισκέπτονταν” καθημερινά τα αφεντικά από διάφορα σημεία της Ελλάδας (Γιάννενα, Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Καβάλα, Πάτρα, Κρήτη) τα οποία αφού έκαναν τη σχετική διαλογή με ευνότητα κριτήρια συμπλήρωναν ένα έντυπο με τα στοιχεία τους και τον αριθμό μεταναστών που περιλάμβαναν. Αυτό, ωστόσο, το σύστημα δεν άντεξε για πολύ, μιας και οι μετανάστες σύντομα άρχισαν να ξεγεύονται και να δραπέτευουν μαζικά, μεταφέροντας την πληροφορία για την αποφυγή αυτών των ‘κατασκηνώσεων’ αλλά και των στρατιωτικών περιπόλων σε συμπατριώτες τους που θα ακολουθούσαν.

Η εξέλιξη αυτή δεν ανησύχησε ιδιαίτερα τα αφεντικά, που γνώριζαν πως αν και δεν θα μπορούσαν να έχουν οι ίδιοι άμεση πρόσβαση στους μετανάστες, δεν θα αργούσαν οι μετανάστες να φτάσουν σε αυτούς. Έτσι κι έγινε. Και με δεδομένο ότι οι μετανάστες ‘συναντήθηκαν’ με και απορροφήθηκαν ως επί το πλείστον από την παραοικονομία, που καταλαμβάνει πολύ μεγάλο μέρος της οικονομικής δραστηριότητας στην Ελλάδα, μπορούμε να φανταστούμε και το μέγεθος της ασύδοτης εκμετάλλευσής τους (εντατικοί ρυθμοί εργασίας, από το πρωί ως το

βράδυ, χωρίς ασφάλιση, με εξευτελιστικά μεροκάματα και απλήρωτες υπερωρίες). Έτσι, οι εκατοντάδες χιλιάδες “ξένοι” εργάτες, στα χωράφια, τα εργοστάσια, τις βιοτεχνίες, τις οικοδομές και τα μεγάλα έργα, ‘ ανέλαβαν’ το ρόλο των σύγχρονων ειλωτών και έφεραν σε πέρας την αποστολή για την οποία εξ αρχής τους προόριζαν τα μεγάλα και τα μικρά ντόπια αφεντικά.

Ασφαλώς, η νομιμοποίηση αρκετών χιλιάδων μεταναστών, με τη λεγόμενη “δεύτερη ευκαιρία”, το καλοκαίρι του 2001 αλλά και με διάφορα μέτρα που ακολούθησαν, δεν άλλαξε τίποτα ιδιαίτερα από τα παραπάνω. Όσοι νομιμοποιήθηκαν αντιμετωπίζουν πλέον, μέσα από ασαφείς διατάξεις, ομηρία-πειθάρχηση-υποβιβασμό θεσμικού τύπου, ενώ αυτοί που εξακολουθούν να ζουν και να εργάζονται στην Ελλάδα χωρίς χαρτιά είναι πολύ περισσότεροι από αυτούς με χαρτιά, συνεχίζοντας να τροφοδοτούν το “θαύμα” της παραοικονομίας. Η γενικότερη, βέβαια, θέληση του ελληνικού κράτους είναι ο περιορισμός του αριθμού των “παράνομων” μεταναστών για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και κάλυψη εντοπισμένων εργασιακών κενών.

Μέσα στα πλαίσια της κατάληψης Terra Incognita και την παράδοση του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου στην αλληλεγγύη προς μια από τις πλέον κυνηγημένες ομάδες ανθρώπων στις σύγχρο-

νες δυτικές κοινωνίες, των μεταναστών, αποφασίσαμε να χρησιμοποιήσουμε ένα δωμάτιο αποκλειστικά αφιερωμένο σε αυτό τον σκοπό.

Η προσπάθεια αυτή, έχει τη μορφή μικρών βημάτων, το άθροισμα των οποίων μπορεί να σηματοδοτήσει την αφετηρία μιας διαφορετικής πορείας των ανθρώπων αυτών μέσα στην ελληνική κοινωνία.

Πρώτο και θεμελιώδες βήμα αποτελεί η ίδια η ύπαρξη του χώρου αυτού μέσα στην κατάληψη, ως έμπρακτη έκφραση αλληλεγγύης και αδερφικότητας, με κρι-

τήρια κοινωνικά και πολιτικά. Διαβαίνοντας την πόρτα μας, ο μετανάστης-πρόσφυγας μάς δίνει την ευκαιρία πρώτα απ' όλα να έρθουμε σε πραγματική επαφή μαζί του, να γνωρίσουμε και να καταλάβουμε τα προβλήματα και τις ανάγκες του —μερικές εκ των οποίων ίσως να μην περνάνε απ' το μυαλό μας— αλλά και να αναπτύξουμε διαπροσωπική επαφή μαζί του, μέσω της διαδικασίας της αλληλεπίδρασης, η οποία θα ενισχυθεί με μαθήματα ξένων γλωσσών, όπως τουρκικά, αλλά και τη δυνατότητα εκμάθησης ελληνικών σε εκείνους, από εμάς.

Αν η απόπειρα αυτή στεφθεί με επιτυχία, ο πρόσφυγας-μετανάστης θα έχει τη δυνατότητα να φτιάξει το δικό του ανάχωμα στη λαίλαπα της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και της ρατσιστικής προπαγάνδας, ενώ παράλληλα του δίνεται η ευκαιρία να ανακαλύψει το πνεύμα και την πρακτική της αυτοοργάνωσης, της ανάληψης πρωτοβουλιών, αλλά και, φυσικά, της κοινωνικοποίησης και πολιτικοποίησης μέσα από τις επάλλξεις του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου.

Ομάδα για τους μετανάστες

Ομάδα βιβλιοθήκης

Ανάγκη για τη δημιουργία της βιβλιοθήκης δεν αποτέλεσε το γεγονός ότι μέσα σε μία κατάληψη πρέπει, ως είθισται, να υπάρχει μια βιβλιοθήκη, αλλά το πώς αυτή θα αποτελέσει ένα νευραλγικό σημείο στο σύνολο του συγκεκριμένου εγχειρήματος. Νευραλγικό σημείο που ορίζεται από την επιθυμία να αποτελέσει ένα θεωρητικό οπλοστάσιο που θα ανοίγει ρήγματα και θα υπονομεύει μια απονευρωμένη κι ευνουχισμένη συνειδησιακά πραγματικότητα· που θα συντελέσει στον εμπλουτισμό στα μέσα έκφρασης, στη διεύρυνση της φαντασίας, εν τέλει στο άνοιγμα των δυνατοτήτων του καθενός/μιάς.

Η γνώση και η διάχυσή της, μακριά από και εκθρικό ενάντια σε ιεραρχικές δομές, στη νοοτροπία του κέρδους ή στη φετιχοποίησή της, μετατρέπεται σε εργαλείο προσωπικής θωράκισης και συλλογικής επικοινωνίας. Η άπληστη μοιρασιά της γνώσης μέσα από τη βιβλιοθήκη δεν έρχεται να την κατατάξει ως ένα πρώτο και αιχμιακό σημείο για να αντιλαμβανόμαστε και να αναλύουμε τις καταστάσεις ή να βγάλει κάποιος τη “σούπερ” πολιτική άποψη. Έρχεται να συμπληρώσει το βίωμα και να βάλει τους αναγκαίους εκείνους όρους για την ποιοτικότερη και πιο ριψοκίνδυνη ιχνηλάτηση των προσωπικών στιγμών και διαδρομών. Από μόνη της η θεωρία δε λείπει τίποτα ενώ το στείο βίωμα

που δεν ακονίζεται κριτικά κάθε φορά, διαιωνίζει μια λειψή προσωπικότητα.

Το βίωμα και η θεωρία, η θεωρία και το βίωμα, ως δύο βασικές και αλληλένδετες συνιστώσες είναι το στοίχημα που το συγκεκριμένο εγχείρημα μπορεί να πετύχει και δεν είναι άλλο από την πρακτική θεωρία. Πρακτική θεωρία που συνοδεύει κάθε ηχώχρωμα των προσωπικών, πολιτικών και συναισθηματικών βημάτων μας, δηλαδή την κίνηση προς την ολότητα. Με την προσπάθεια να επανανοηματοδοτήσουμε λέξεις και έννοιες, στιγμές και καταστάσεις, βάζουμε τους όρους για την οικειοποίηση των ζώων μας και την καταστροφή κάθε διαχωρισμού. Σε αυτή την πορεία δεν υπάρχει τέλος.

Οι άνθρωποι που θα δραστηριοποιηθούμε μέσα στη βιβλιοθήκη δεν αποτελούμε μια στεγανή πολιτική ομάδα. Κοινή στόχευση είναι η ανάδειξη των ατομικών πρωτοβουλιών, προκειμένου αυτές να διαμορφώσουν το πλαίσιο και τον πυρήνα της συλλογικής κίνησης. Η ατομικότητα, η αυτοϋπέρβαση και η άπληστη δοτικότητα των εαυτών και των επιθυμιών μας είναι τα σημεία που βασίζεται και τροφοδοτείται η διαλεκτική μεταξύ των ατόμων· μια κοινότητα που ισχυρό της όπλο είναι η δυναμική του καθενός/μιάς.

Ομάδα αρχείου

...Κατάληψη Terra Incognita / Ολύμπου και Τ. Παπαγεωργίου γωνία / Αυτοοργάνωση - Αντίσταση - Αλληλεγγύη - Αξιοπρέπεια...

...Κατάληψη Terra Incognita / Ένα τσούρμο πειρατικό ενάντια στο γενικευμένο θάνατο – την αδιαφορία – τον ανταγωνισμό – τη μιζέρια / Αυτοοργανώνοντας τις ανάγκες μας, οπλίζουμε τις επιθυμίες μας, κυνηγώντας πάντα την ανατρεπτική δράση.

...Κατάληψη Terra Incognita / Ενάντια στη σύνεση του συμβιβασμού και την πρόφαση της αδυναμίας, στήνουμε ένα εργαστήριο όπου απ' τα δάκρυα θα φτιάχνουμε το πιο σκληρό πετράδι.

Αίθουσα συνελεύσεων, αυτοοργανωμένο καφενείο, βιβλιοθήκη, εργαστήριο φωτογραφίας... ...και στον τρίτο όροφο, ανεβαίνοντας αριστερά υπάρχει η αίθουσα αρχείου.

- Άλλη μια αποθήκη στο «πίσω μέρος» ενός αυτοοργανωμένου χώρου. Ρολά αφισών, στοιβαγμένα σε κούτες, έντυπα, προκηρύξεις, τρυκάρια, αυτοκόλλητα, σε ντοσιέ ή σε κουτιά, χύμα πάνω σε ράφια ή κλεισμένα σε ντουλάπια, έτσι για να υπάρχει κάποιο συγκεντρωμένο, όπως - όπως ή έστω τακτοποιημένο το υλικό. Γιατί όλοι οι χώροι - γραφεία ομάδων - στέκια - καταλήψεις πρέπει να έχουν ένα αρχείο.
- Δύο δωμάτια γεμάτα ράφια, ντουλάπια, συρτάρια, ντοσιέ στη σειρά, κλασέρ, θεματικές, σπάνιο υλικό –μην αγγίζετε, όλα στη θέση τους και στη σειρά τους. Τόσο που θα πρέπει να ανοίξεις υπολογιστή με ειδικό πρόγραμμα για να βρεις αυτό που ψάχνεις. Αν ψάχνεις και δεν κοιτάς απλά βαριεστημένα το κατά τα άλλα υπέροχα και με κόπο τακτοποιημένο υλικό. Δυο δωμάτια που θα λειτουργούν συγκεκριμένες ώρες, κλειδωμένα τις υπόλοιπες, για να μην ανακατεύουν περιέργα χέρια και μυαλά το αρχείο. Όπως όλες οι κυριλέ βιβλιοθήκες δηλαδή. Και μια ομάδα από χαρτοπόντικες, η ομάδα αρχείου, που βρίζοντας θα τακτοποιεί ξανά τα ανακατεμένα έντυπα, θα συναντιέται μόνο γι' αυτό ή και καθόλου –«όποιος έχει χρόνο πάει και κάνει μόνος του δουλειά»- και που, από κάποιο σημείο και μετά θα βρίσκει πολύ πιο ενδιαφέρον οποιοδήποτε άλλο κόμπι ή ενασχόληση από την αρχειοθέτηση.

Όμως το αρχείο είναι για να ξεδιαλέγεται, να μπαίνει σε θεματικές, ντοσιέ, ράφια, ντουλάπια. Από κει και μετά μπορείς να το προσέχεις σαν κόρη οφθαλμού, να το ξεκλειδώνεις, να το κοιτάς νοσταλγικά και έπειτα να το ξεκνάς. Να το ψάχνεις όταν θέλεις να γεμίσεις τα κενά του βαρετά επαναλαμβανόμενου παρόντος, να γελάσεις ή να σαρκάσεις με τα λάθη του παρελθόντος, ξοδεύοντας ευχάριστα άλλη μια ώρα από τη συνεχιζόμενη και αδιάφορη αδράνεια και απραξία της μέρας. Γι' αυτό είναι το αρχείο...

Πέρα και πάνω απ' όλα αυτά υπάρχουν οι σκέψεις, οι αντιλήψεις, οι πράξεις των ζωντανών ανθρώπων. Οι συναντήσεις, οι συμφωνίες και οι διαφωνίες τους. Οι ατομικές και συλλογικές δράσεις των ανθρώπων αυτών που προχωρούν ενάντια στο σύστημα που θέλει να επιβάλλει το γενικευμένο και καθημερινό θάνατο. Αυτών που σκέφτονται, μιλούν και πράττουν αντιστεκόμενοι στη σιωπή και τη συναίνεση αυτού του θανάτου. Αυτών που με το λόγο τους επιχειρούν να σπάσουν τον κυρίαρχο λόγο και με τις πράξεις τους να ανατρέψουν την κυρίαρχη τάξη.

Για την Ιστορία μιλάμε, αλλά για μια Ιστορία που δεν μπαίνει σε ράφια και ντουλάπια. Και αν ένα, έτσι κι αλλιώς ελάχιστο μέρος της, μπει –γιατί το μεγαλύτερο συμβαίνει και βιώνεται στο δρόμο– είναι καταδικασμένο να παραμείνει εκεί κλειδωμένο, ασφαλές και ακίνδυνο. Γιατί, αν οι αντιλήψεις και οι ανατρεπτικές σκέψεις ξεδιπλώνονται στο χαρτί είναι για να τροφοδοτήσουν, να εμπλουτίσουν, να οργανώσουν τις πράξεις. Και αν οι σκέψεις, οι αντιλήψεις και οι πράξεις συγκεντρώνονται, καταγράφονται, αρχειοθετούνται δεν είναι για να μπουκνούν και να ξεχαστούν σε κάποια ντουλάπια. Ούτε, βέβαια, για να «μεταδώσουν την εμπειρία», γιατί η εμπειρία κερδίζεται και μεταφέρεται μέσα απ' την πράξη, βιώνεται ή όχι. Είναι για να πυροδοτήσουν νέες σκέψεις και δράσεις, πρακτικές και πράξεις. Και αν οι πράξεις και οι πρακτικές επιχειρείται να αποτυπωθούν στο χαρτί και να συγκεντρωθούν δεν είναι για... την Ιστορία, αλλά για τη συνέχισή της.

Δεν θέλουμε να μιλάμε λοιπόν για μια συγκεντρωση, ένα ξεδιάλεγμα, μια τακτοποίηση μόνο –αυτό έτσι κι αλλιώς, μάλλον δεν μπορούμε να το αποφύγουμε. Προτιμάμε να μιλάμε –και έτσι να το βλέπουμε– για έναν μίτο, που τραβώντας τον ξετυλίγεται μπροστά μας και μπροστά σου μια ιστορία και μια πορεία ζωντανή, γιατί όλα συνεχίζονται. Για έναν μίτο που γίνεται, πρώτα για μας και έπειτα για όσους συναντιόμαστε, το φιλί προώθησης αντιλήψεων και δράσεων μέσα από ανοιχτές εκδηλώσεις, συναντήσεις και συζητήσεις επαναπροσδιορισμού και επανεμφάνειάς αυτών που θεωρούμε δεδομένα, πεπραγμένα και αυτονόητα.

Μπορεί το στοίχημα για πολλούς να φαίνεται χαμένο από την αρχή και ο πήχης να ανεβαίνει πολύ ψηλά. Όμως στην Terra Incognita παίρνουμε τις επιθυμίες μας για πραγματικότητα... Και αν η ουτοπία είναι αυτό που απομακρύνεται όποτε εσύ το πλησιάζεις, σε κάνει να προχωράς.

Κινηματογραφική ομάδα – βιντεοθήκη

Η κινηματογραφική ομάδα-βιντεοθήκη αποτελεί μέρος της κατάληψης «Terra Incognita» και λειτουργεί στα πλαίσια αυτής. Σκοπός και επιθυμία μας είναι η δημιουργία ενός χώρου, όπου ο καθένας θα έχει πρόσβαση σε οπτικοακουστικό υλικό (ιστορικά ντοκιμαντέρ, γεγονότα-πορείες-δράσεις, ταινίες κοινωνικοπολιτικού χαρακτήρα και μη) και αυτοοργανωμένες παραγωγές.

Η κοινωνία του θεάματος βασιλεύει. Η δημιουργία, η ελεύθερη έκφραση και η ιστορική μνήμη αφομοιώνονται και πνίγονται στα δίκτυα παραγωγής και κατανάλωσης εμπορευμάτων. Γι' αυτό το λόγο, η δημιουργία αυτού του χώρου αποτελεί μια προσπάθεια επανοικειοποίησης των συγκεκριμένων μέσων έκφρασης και καταγραφής της ιστορικής μνήμης έξω από τα καθεστωτικά μέσα.

Η ομάδα αυτή λειτουργεί με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες με στόχο τον εμπλουτισμό του αρχειακού υλικού, την ύπαρξη τακτικών προβολών και τη δημιουργία αυτοοργανωμένων παραγωγών.

Ο χώρος της βιντεοθήκης όπως και το σύνολο της κατάληψης διέπεται από το τρίπτυχο αυτοοργάνωση-αντίσταση-αλληλεγγύη –πράγμα που σημαίνει πως δεν πρόκειται για ένα εναλλακτικό βίντεοκλαμπ.

Γιατί η δημιουργία και η έκφραση δεν είναι κάτι που πουλιέται ή αγοράζεται, αλλά κάτι που μοιράζεται έξω από κέρδος, ανταλλακτικές και εμπορικές σχέσεις.

Η ΠΕΙΡΑΤΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ

Οι πειρατές των 8mm

οι πειρατές των 8mm

Ομάδα κουζίνας

Η λογική με την οποία ξεκινάει η δημιουργία της κουζίνας-τραπεζαρίας της Terra Incognita απορρέει απ' την ευρύτερη λογική της κατάληψης: βασιζόμενοι στην ιδέα της αυτοοργάνωσης των αναγκών μας και της δημιουργίας από τη βάση, βασιζόμενοι στις επιθυμίες μας.

Είναι ίσως περιττό να αναφερθούμε στην αναγκαιότητα της ύπαρξης μιας κουζίνας κι ενός χώρου φαγητού, γιατί αυτή η αναγκαιότητα φαίνεται κάθε φορά που περνάμε κάποιες ώρες παραπάνω όλοι μαζί και, εν τέλει, κάθε φορά που σπάμε τη δεδομένη καθημερινότητά μας και αποφασίζουμε να οργανωθούμε σε συλλογική βάση.

Απ' το να περιγραφεί τι δεν θέλουμε να είναι η κουζίνα ή τι δεν θέλουμε να γίνει, είναι καλύτερα να περιγραφούν οι στόχοι μιας τέτοιας λειτουργίας στους χώρους της κατάληψης.

A Ένας βασικός στόχος είναι η κάλυψη της διατροφικής ανάγκης των ατόμων που συμμετέχουν στην κατάληψη. Πειραματικά έχει ήδη ξεκινήσει με τη λειτουργία κάποιων ημερών την εβδομάδα. Η συνέχεια θα εξαρτηθεί από πολλούς παράγοντες.

B Η ανάπτυξη και σε αυτή τη λειτουργία της κατάληψης της συντροφικότητας καθώς όλες οι κοινές διεργασίες θα μας δοκιμάσουν και θα τις δοκιμάσουμε.

Γ Η μείωση του κόστους διατροφής για τον καθένα μας, καθώς μια καθημερινή εξατομικευμένη διαδικασία μετατρέπεται σε συλλογική. Άλλωστε, στη σημερινή κοινωνία ακόμα και ο τρόπος διατροφής είναι ένας από τους ουσιαστικότερους παράγοντες κέρδους κι εμπορίου.

Δ Η ποιοτική αλλαγή στον τρόπο διατροφής, καθώς θα προσπαθήσουμε –και σ' αυτό ελπίζουμε στη συνεισφορά όλων- να τρεφόμαστε υγιεινά και ισορροπημένα, αποφεύγοντας να καταναλώνουμε επιβλαβείς τροφές.

Ε Η αλλαγή νοοτροπίας στη σχέση μάγειρα-καταναλωτή, καθώς ελπίζουμε στην εναλλαγή και την αύξηση της συμμετοχής σε μια τόσο απαραίτητη για όλους διαδικασία. Στην ουσία, αυτό σημαίνει ότι ξεκινάει ένα εγχείρημα από ένα βασικό κορμό που το επέλεξε, με απώτερο όμως στόχο τη συμμετοχή όποιου/ας το επιθυμεί.

Ζ Η απόκτηση εμπειρίας για τον καθένα/μία που συμμετέχει, μέσω της αντιεξουσιαστικής ανταλλαγής ιδεών και απόψεων.

Η Η αλλαγή στη σχέση συμμετοχής-ευθύνης. Σκοπός είναι το μήνυμα που θα γεννά αυτό το κομμάτι της κατάληψης - ότι πάνω απ' όλα είναι ένα πολιτικό εγχεί-

ρημα-, όπως και κάθε άλλη δράση στην κατάληψη. Πράγμα που σημαίνει ότι η συμμετοχή και η ευθύνη του καθενός στη διαμόρφωση και εξέλιξη του είναι ο βασικός γνώμονας.

Θ Εξασφάλιση οικονομικής λειτουργίας που δεν θα βασίζεται στη σχέση τιμής-προϊόντος. Αυτό μπορεί να εξασφαλιστεί με πολλούς τρόπους, αλλά κυρίως με τη σταδιακή απαξίωση του οποιοδήποτε αντίτιμου για το φαγητό και τη σταδιακή μετατροπή σε σχέσεις λειτουργίας που θα βασίζονται στην παραγωγή ανάλογα με τις ικανότητες και κατανάλωση ανάλογα με τις ανάγκες.

Ομάδα ηλεκτρονικών υπολογιστών

Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές αποτυπώνουν εύγλωττα την εξαπάτηση και τον παραλογισμό του συστήματος από τη μια, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο αυτό το σύστημα αλλάζει την ίδια την ανθρώπινη υπόσταση και διαμορφώνει τις κοινωνικές σχέσεις με βάση την εικονική του πραγματικότητα.

Το εμπόρευμα-computer

Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, μαζί με τα κινητά, αποτελούν ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της καταναλωτικής εξαπάτησης: δημιουργία μια τεχνητής ανάγκης, με όλα τα απαραίτητα φετίχ και συμβολισμούς, κατασκευή μιας ψευτοκοινότητας —ενός ακόμα ψευτοφάρμακου για τη μοναξιά και το κενό—, εξασφάλιση μιας μόνιμης καταναλωτικής σχέσης.

Κάθε σπίτι πρέπει να έχει ένα PC. Η κατοχή του αποδεικνύει πως ο ιδιοκτήτης του είναι μοντέρνος και συμμετέχει στο πνεύμα της εποχής. Βέβαια, η πιστοποίηση της καταναλωτικής νομιμότητας δεν αρκεί, το εμπόρευμα-computer πρέπει να κάνει και κάτι. Αυτό το ζητηματάκι του απροσδιόριστου “κάτι” στο οποίο πρέπει να χρησιμεύει το PC, ξεπερνιέται από το θρησκευτικό δόγμα του “Hi-tech”, της τεχνολογίας, της ολοένα και μεγαλύτερης ταχύτητας. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς κάνει αυτό το νέο, αναγκαίο για όλους εμπόρευμα, αλλά για να το κάνει όλο και πιο γρήγορα, δεν θα είναι χρήσιμο; Επιπλέον, για τους πιο απαιτητικούς (δηλαδή για όσους είναι περισσότερο εθισμένοι στο περιτύλιγμα του καταναλωτικού κενού), το εμπόρευμα-computer προσφέρει μια ακόμα εναλλακτική ψευτοκοινότητα, μια ακόμα νεογλώσσα: simm, sdram, ddr, GHz, MBytes, mpeg, jpeg, mp3, divX, blog, cd/dvd ripping. Το κόλπο ολοκληρώνεται με μια

ακόμα πρόσδεση των υπηκόων στο άρμα του καταναλωτισμού χωρίς τέλος. Αγόρασε ένα PC και καθάρισε; Όχι! Κάθε τρεις και λίγο πρέπει να κάνεις “αναβάθμιση”. Από αυτή την άποψη, το εμπόρευμα-computer είναι προνομιακό. Επειδή ακριβώς η αξία χρήσης του είναι ολότελα εικονική, η απάτη πιάνει πολύ πιο εύκολα. Φανταστείτε, αντιθέτως, να αγοράζεις μια ηλεκτρική κουζίνα, σε τρεις μήνες να έπρεπε να αναβαθμίσεις το ματάκι για τον καφέ, το οποίο όμως τώρα δεν θα είναι συμβατό με τη σούβλα του φούρνου, οπότε θα έπρεπε να εγκαταστήσεις το νέο λειτουργικό FurnOS, αλλά τώρα το grill δεν εκμεταλλεύεται όλες τις δυνατότητες του FurnOS XP, οπότε μήπως να αγοράσεις μια νέα κουζίνα —άλλωστε οι καινούργιες μπαίνουν και στο internet.

Το μέγεθος της απάτης είναι χαρακτηριστικό. Είναι κοινό μυστικό ότι το νέο hardware λανσάρεται στην αγορά τη στιγμή που οι εταιρείες είναι σε θέση να κατασκευάσουν hardware που θα κυκλοφορήσει 2 χρόνια αργότερα, αναγκάζοντας σε αυτό το χρονικό διάστημα το χρήστη να κάνει 2-3 αναβαθμίσεις, “για να διατηρείται στην αιχμή της τεχνολογίας”. Παράλληλα, είναι πασίγνωστο πως μόλις κυκλοφορήσει το νέο, “πανίσχυρο” hardware, θα εμφανιστούν νέες εκδόσεις των εφαρμογών, με ελάχιστες διαφορές σε σχέση με τις προηγούμενες, εκτός από μια: το νέο, “πανίσχυρο” hardware και πάλι δεν είναι αρκετό. Μια εφαρμογή, η οποία όταν οι Η/Υ κυκλοφορούσαν με 32MB μνήμη απαιτούσε 10MB, τώρα που οι Η/Υ κυκλοφορούν με 512MB, η ίδια εφαρμογή απαιτεί 150MB. Τέλος, οι “τεχνολογίες αιχμής” ως προς τα λειτουργικά συστήματα (WindowsXP, MacOS X, Linux), αποτελούν ένα τεράστιο άλμα προς... 3 δε-

κατιές πίσω (!), στο Unix του '70.

Μέσα σε όλο αυτά τα τεχνολογικά θαύματα, η βασική “αξιοποίηση” ενός Η/Υ είναι οι τσόντες στο ίντερνετ, τα computer games (άλλη μια μορφή αυνανισμού, με ένα πολύ ταιριαστό φαλλικό υποκατάστατο —το joystick) και η αντιγραφή μουσικής και βίντεο (ίσως το τελευταίο θα μπορούσε να είχε κάποιο ενδιαφέρον αλλά βέβαια και πάλι για συλλογή σκουπιδιών μιλάμε). Φαύλος καταναλωτικός κύκλος, εξαπάτηση, αυνανισμός, σκουπιδοκατανάλωση, ψευδαισθήσεις... Με λίγα λόγια, μας προσφέρεται η μοναδική ευκαιρία να γίνουμε hi-tech μαλάκες.

Άνθρωπος-μηχανή και Εικονική Πραγματικότητα

Πέρα από το καταναλωτικό γαϊτανάκι, οι Η/Υ έχουν επιφέρει σημαντικές μεταβολές σε κεντρικά κοινωνικά πεδία. Για την μεταβιομηχανική κοινωνία, η διανοητική διαδικασία επεξεργασίας πληροφοριών είναι πιο σημαντική από την χειρωνακτική εργασία. Ο σύγχρονος προσανατολισμός στον τρόπο και τη δομή της εργασίας, κινείται στις δύο ακόλουθες κατευθύνσεις: από τη μια πλευρά, **να κάνει την ανθρώπινη όραση**, στο νέο της ρόλο ως διαμεσολαβητή μεταξύ ανθρώπου-μηχανής, **όσο αποτελεσματική, όσο παραγωγική είναι δυνατό**: ο άνθρωπος και η μηχανή συνενώνονται. Από την άλλη πλευρά, να μεταφέρει την όραση και άλλες γνωστικές ανθρώπινες λειτουργίες, από τον άνθρωπο στον υπολογιστή, με τελικό σκοπό την πλήρη αντικατάσταση των ανθρώπινων γνωστικών λειτουργιών από τον υπολογιστή, την αντικατάσταση της ανθρώπινης όρασης από την όραση του υπολογιστή. **Η όραση γίνεται το κυριότερο εργαλείο εργασίας**, το πιο παραγωγικό όργανο ενός εργατή σε συστήματα άνθρωπος-μηχανή, όπου γίνεται όλο και πιο δύσκολο να ξεχωρίσεις τον άνθρωπο από την μηχανή.

(αυτο)παρουσίαση των ομάδων της Terra Incognita

Η εκπαίδευση και ο εθισμός σε μια εικονική πραγματικότητα όπου η ελεγχόμενη και μηχανοποιημένη όραση έχει ρόλο όχι απλά κυρίαρχο αλλά αποκλειστικό, ολοκληρώνεται με τις νέες δυνατότητες που οι υπολογιστές προσέφεραν στη **βιομηχανία του θεάματος**. Η εμπορευματική-θεαματική κοινωνία δεν παραποιεί απλά την πραγματικότητα: τα σύγχρονα κινηματογραφικά studio κατασκευάζουν απ' την αρχή ένα σύμπαν εντελώς τεχνητό, καθ' εικόνα και ομοίωσή της και σύμφωνα με τους τρόπους και τα συμφέροντά της. Έτσι, δεν βρισκόμαστε πια σε μια κοινωνία όπου το ψεύτικο φαντάζει αληθινό· πλέον, **το ολότελα τεχνητό** γίνεται τόσο αυτονόητα αποδεκτό **ως απόλυτα αληθινό**, ώστε γίνεται σχεδόν αδιανόητο να γεννηθεί η επιθυμία για αναζήτηση της ερμηνείας και βίωση μιας αληθινής κατάστασης. Απονέκρωση των υπόλοιπων αισθήσεων, της φαντασίας και της σκέψης. Μια συνεχής επιτάχυνση χωρίς κατεύθυνση, χωρίς καταγωγή, χωρίς συνέπειες. Η αίσθηση ότι και στην καθημερινή ζωή όλα διορθώνονται με ένα undo...

command+alt+shift+esc

Μετά από όλα αυτά, τι νόημα θα μπορούσε να έχει μια ομάδα για υπολογιστές στο απελευθερωμένο πεδίο μιας κατάληψης; Πολύ απλά, γνωρίζοντας τις επιπτώσεις των υπολογιστών στις κοινωνικές δομές και στις καθημερινές σχέσεις, να επιχειρήσουμε να τους αξιοποιήσουμε εκεί όπου πραγματικά θα μπορούσαν να είναι χρηστικοί. Με άλλα λόγια, εκεί όπου ο υπολογιστής σε διευκολύνει σε σχέση με αυτό που θα μπορούσες να κάνεις με το χέρι.

Υπάρχει ήδη η δυνατότητα για στήσιμο αφίσσας και εντύπου, σελιδοποίηση, επεξεργασία εικόνας, επεξεργασία βίντεο / μοντάζ, αρχειοθέτηση, επεξεργασία και παραγωγή μουσικής ενώ σύντομα θα οργανωθούν και σχετικά αντιμαθήματα.

Ομάδα σιοτεινού θαλάμου

“Η φωτογραφία μας υποχρεώνει περισσότερο να σταματήσουμε να θέλουμε να γράψουμε ό,τι από μόνο του μπορεί να γραφεί.”

Emile Zola

Ομάδα εικαστικών

Ζούμε σε μια συνθήκη όπου τα πρέπει έχουν μπει στη θέση των θέλω, το φαίνεσθαι στη θέση του είναι, το λέγειν στη θέση του λέω κάτι ουσιαστικό, τα πτυχία στη θέση του ξέρω, τα περισσότερα λεφτά στη θέση της καλύτερης ζωής, η ανοχή στη θέση της ζωής.

Αηδιασμένοι μέσα απ' αυτή τη σύγχυση, προσπαθούμε να βρεθούμε, να μάθουμε ο ένας απ' τον άλλον, να απελευθερώσουμε σώμα και μυαλό μέσα από διαδρομές όπου η εξουσία της εξειδίκευσης και της καθοδήγησης, πνίγεται σε κάθε έκφρασή της σ' ένα περιβάλλον αντιεραρχικών σχέσεων.

Μαθαίνουμε να χρησιμοποιούμε μέσα, όπως η ζωγραφική, ο πηλός, τα κόμικς, τα σπρέϊ, το κουκλοθέατρο, όχι για να «εφεύρουμε» μια νέα πρωτοπορία ή για να παράγουμε στρατευμένους καλλιτέχνες (μια και η αηδία μας προς αυτά τα πράγματα είναι δεδομένη) αλλά, μαθαίνοντας νέες τεχνικές στο βαθμό που τις θεωρούμε χρήσιμες, να βγάλουμε προς τα έξω τις επιθυμίες, τις σκέψεις και τα συναισθήματά μας, κουβεντιάζοντας παράλληλα για τις αντιφάσεις στη καθημερινή μας πράξη και για θέματα που προκαλούν το ενδιαφέρον μας, με σκοπό να δημιουργήσουμε ανατρεπτικές διεργασίες στο μέσα μας και το έξω που μας περιβάλλει.

Προσπαθούμε να δημιουργούμε σχέσεις αναγνώρισης και συνειδητότητας της ατομικότητας του καθενός μας, των καθημερινών μας αντιφάσεων, του παρελθόντος, της πραγματικότητας του παρόντος, και της ατομικής αναζήτησης του φαντασιακού μας μέλλοντος.

Μέσα από αυτές τις σχέσεις που δημιουργούμε και με εργαλείο την ελεύθερη έκφραση της φαντασίας μας, προσπαθούμε να απελευθερώσουμε το επόμενο βήμα, έξω από τον κόσμο της εξουσίας, στην άγνωστη γη της κοινωνικής αληθείας, της αέναης ελευθερίας.

Εργαστήριο ελεύθερης ανεφάρμοστης ανατρεπτικής έκφρασης:

ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΠΑΠΑΔΕΣ, ΤΟΥΣ ΚΑΜΙΤΕΧΝΕΣ

Ομάδα για τον άνθρωπο και τη φύση

Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων στο κατελειμένο κτίριο της terra incognita εντάσσεται και η δημιουργία μιας πρωτοβουλίας που θα επικεντρώνει λόγο και δράση στο ζήτημα της σχέσης του ανθρώπου με τη φύση. Η κίνηση αυτή, ξεκομμένη από οποιαδήποτε λογική κέρδους, σχετίζεται με μια γενικότερη θεώρηση και στάση ζωής πάνω στο ζήτημα της σχέσης και της αλληλεπίδρασης ανθρώπου - φύσης. Οι εξουσιαστικές σχέσεις δεν περιορίζονται μόνο μεταξύ των ανθρώπων αλλά προχωρούν πολύ παρά πέρα, καταλαμβάνοντας ολόκληρο το φάσμα της ζωής στον πλανήτη. Το σύστημα προάγει μια ανθρωποκεντρική αντίληψη των πραγμάτων και τοποθετεί τον άνθρωπο πέρα και έξω από τη φυσική ολότητα. Αυτή η αντίληψη επιτρέπει και ενισχύει την κατάχρηση της ανθρώπινης εξουσίας πάνω στη φύση με σκοπό το κέρδος και την απόλαυση σε βάρος της. Ως μέρος μιας συνολικότερης στάσης μας, η οποία τάσσεται πάντα και παντού απέναντι σε κάθε μορφή εξουσίας, επιλέγουμε και την αντίσταση σε κάθε τέτοιου είδους λογική και αντίληψη. Εναντιωνόμαστε σε κάθε είδους αποκομμένες οικολογικές ευαισθησίες καθώς και οργανώσεις που προσφέρουν σε τιμή ευκαιρίας μια ψευδαίσθηση δραστηριοποίησης, απομακρύνοντας

από το ζήτημα οποιαδήποτε πολιτική και συνολικότερη οπτική. Αντιλαμβανόμαστε τη δράση για την υπεράσπιση της φύσης ως ένα ακόμα κομμάτι του ευρύτερου αντιεξουσιαστικού αγώνα.

Στο κτίριο της κατάληψης θα λειτουργεί ένας χώρος με σκοπό την περίθαλψη ζώων της πόλης, την ενημέρωση για τέτοιου είδους ζητήματα καθώς και μια κίνηση στήριξης των κρατούμενων ανά τη Γη που διώκονται για δράσεις απελευθέρωσης ζώων. Θεωρούμε την αλληλεγγύη μας προς αυτούς απαραίτητη.

Όσο πιο βίαια φέρεται ο άνθρωπος προς τα ζώα και τη φύση, τόσο περισσότερο θα υποτάσσεται στην κυρίαρχη τάξη.

